روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR
۱۱۸۱ سال و ۳۳۴ روز گذشت
دوشنبه | ۱۴ مهر ۱۳۹۹ | ۱۷ صفر ۱۴۴۲ | ۵ اکتبر ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۳۰۴۱ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰ تومان
VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.3041 | MON.OCT.05, 2020 | ISSN:2008-2886

گزارش «وطن‌امروز» از حال و هوای پیاده‌روی امسال عراقی‌ها در ایام زیارت اربعین
زیارت عکس‌های حاج‌قاسم
صفحه ۵

گزارش اختصاصی «وطن‌امروز» از حرکت اربعینی محبان اهل‌بیت(ع) در اروپا
تبلیغ اربعین در ۱۰ کشور اروپا
صفحه ۵

با وجود عدم تمایل دولت به ساخت پالایشگاه، بنزین با درآمد بیش از یک میلیارد دلار در رتبه اول صادرات غیرنفتی ۶ ماه نخست امسال قرار گرفت

پالایشگاه پادتن تحریم

«وطن‌امروز» از نقش حیاتی ارزآوری بنزین در کاهش اثر تحریم‌ها گزارش می‌دهد
صفحه ۳

سکوت معنادار
از رکن‌آبادی تا سلیمانی

با افزایش انتقادها نسبت به انفعال وزارت امورخارجه در پیگیری حقوقی و دیپلماتیک ترور سپهبد شهید قاسم سلیمانی، «وطن‌امروز» عملکرد دستگاه دیپلماسی را در قبال حمله به سفارت ایران در بیروت، فاجعه منا، اخراج دیپلمات‌های ایرانی و حمله به سفارتخانه‌های ایران در اروپا بازخوانی کرد

صفحه ۲

عکس: فؤاد اشتری، تسنیم

علت فحاشی‌های شدید در مناظره انتخاباتی آمریکا چه بود؟

یادداشت

ثمانه اکوان: بعد از مناظره داغ و سرشار از توهین‌های بی‌سابقه بین ترامپ و بایدن، این سوال برای افراد تأثیرگذار در فضای سیاسی آمریکا به وجود آمده است که آیا ادامه این مناظره‌ها به نفع منافع ملی آمریکاست؟ کرونا گرفتن ترامپ باعث شده است افکار عمومی در ایالات‌متحده نفس راحتی بکشند که شاید دیگر خبری از مناظره‌های بعدی تا روز سوم نوامبر، روز برگزاری انتخابات نباشد و اعصاب رأی‌دهندگان بیشتر از این به هم نریزد. با این حال رسانه‌های آمریکایی سعی دارند از این فضا استفاده کرده و به نمونه‌هایی از برگزاری مناظره در طول تاریخ آمریکا بپردازند که می‌توانست الگوی مناسبی برای ۲ نامزد ریاست‌جمهوری فعلی باشد و شاید کمک می‌کرد آبرویی برای سیستم سیاسی آمریکا در خارج از مرزهای این کشور باقی بماند.

رسانه‌های آمریکایی با اشاره به اینکه این مناظره سرشار از توهین، به هم پریدن و قطع کردن صحبت و تهمت‌زنی‌های بی‌پایه و اساس بود، بیان کرده‌اند این مناظره نشان داد فضای سیاسی آمریکا از سپتامبر سال ۱۹۶۰ که نخستین مناظره تلویزیونی نامزدهای انتخاباتی آمریکا بین ریچارد نیکسون و جان‌اف کندی برگزار شد، تا چه حد به سمت ابتذال رفته است. اشاره به این مناظره در بسیاری از رسانه‌های آمریکایی دیده می‌شود اما فارین‌پالیسی[1] در تحلیل خود این مناظره را معیاری برای حفظ ترتیبات سیاسی، احترام بین نامزدهای انتخاباتی و احترام آنها به فضای سیاسی و منافع ملی آمریکا می‌داند. در این مناظره ۲ نامزد انتخاباتی هرگز صحبت‌های یکدیگر را قطع نکردند، به یکدیگر توهین نکردند یا سلامت عقلی یکدیگر و حتی پایبندی طرف مقابل به منافع ملی آمریکا را زیر سؤال نبردند. کندی به نیکسون دروغگو یا دلقک نگفت؛ همان‌طور که بایدن به ترامپ گفت و نیکسون نیز کندی را به تمایل به سوسیالیست‌ها متهم نکرد؛ آنطور که ترامپ، بایدن را متهم کرد.

این مناظره به این دلیل مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفته است که کاملا در راستای منافع ملی آمریکا بود. ۲ نامزد انتخاباتی در طول این مناظره به تفاوت دیدگاه‌های ۲ حزب جمهوری‌خواه و دموکرات درباره مسائل اقتصادی، بهداشت، امنیت اجتماعی و مسأله نوع مواجهه آمریکا با دشمنانش پرداختند و هر کدام از زاویه خود بیان کردند راه و روش آنها برای رسیدن به این اهداف تا چه حد با رقیب‌شان متفاوت است و تا چه حد می‌تواند باعث پیشرفت آمریکا شود. در این مناظره نکته کلیدی، مساله ابرقدرتی آمریکا در جهان بود و به همین دلیل سیاست خارجی به مرکز اصلی بحث‌ها تبدیل شده بود. بحث‌های کندی- نیکسون در نخستین مناظره‌شان قرار بود به مسائل داخلی محدود شود اما آنها به مسائل مرتبط با گسترش نفوذ شوروی سابق در جهان پرداختند و هر کدام از زاویه نگاه خود منافع ملی آمریکا در برخورد با این مساله را بیان کردند. نیکسون معتقد به برخورد همه‌جانبه با اتحاد جماهیر شوروی بود و کندی اعتقاد داشت با به کار گرفتن تمام امکانات جهت تقویت اقتصاد آمریکا، این کشور می‌تواند جلوی شوروی قدرت بیشتری از خود نشان دهد. او معتقد بود مردم دنیا باید به آمریکا و اقتصاد و وضعیت معیشتی مردم آمریکا نگاه کنند و آن را با وضعیت اقتصادی و معیشتی مردم شوروی مقایسه کنند و به این مساله پی ببرند که کمونیسم نمی‌تواند پاسخی برای اقتصاد و قدرت سیاسی در کشورهای مختلف باشد. نیکسون اما اعتقاد داشت رسیدگی به سیاست خارجی در اولویت قرار دارد و بعد می‌توان به مسائل داخلی و اقتصادی نیز رسیدگی کرد. او معتقد بود ارتباط بیشتر با کشورهای آمریکای جنوبی و طرح و اجرای برنامه‌های آموزشی برای رهبران بعدی این قاره می‌تواند جلوی نفوذ کمونیسم در آمریکا را بگیرد و مرزهای آمریکا را از شوروی در امان بدارد.

بعد از این مناظره، با این حال مردم کندی را پیروز میدان دیدند و استدلال او برای برتری اقتصادی آمریکا را بر استدلال نیکسون در به راه انداختن جنگ تجاری و عقیدتی علیه شوروی قانع‌کننده‌تر یافتند.

نگاهی به این مناظره و تلاش رسانه‌های آمریکایی برای الگوسازی از آن نشان می‌دهد اشکال کار جو بایدن و ترامپ در شرایط فعلی آمریکا چیست و چرا مناظره اول آنها به بدترین و توهین‌آمیزترین مناظره تاریخ سیاسی آمریکا تبدیل شد؛ کندی و نیکسون اهداف مشترکی داشتند اما راه رسیدن به این اهداف، از نظر آنها بسیار متفاوت بود. ترامپ و بایدن با این حال هم هدف مشترک دارند و هم راه‌حل یکسان و این اشتراک بیش از حد در موضوعاتی است که آنها را به تقابل شخصی (و نه رویکردی) به یکدیگر می‌کشاند تا یکی بر سر دیگری داد بزند خفه شو! و دیگری طرف مقابل را فاسد و ناکارآمد و خوابالو بخواند!

شاید این تئوری از دید بسیاری از افرادی که معتقدند احزاب دموکرات و جمهوری‌خواه مطمئناً اهداف یکسان اما استراتژی‌های متفاوت دارند، چندان هم جالب نباشد اما مروری بر گفته‌های این ۲ نامزد انتخاباتی و موضع‌گیری‌شان در مسائل مختلف چه در درون آمریکا و چه بیرون از آن نشان می‌دهد نه تفاوت‌ها، بلکه شباهت‌هاست که مناظره‌ها را به ابتذال و فحاشی رسانده است.

■ اقتصاد آمریکا

در بعد داخلی، مهم‌ترین مساله در شرایط فعلی آمریکا، مساله اقتصادی، همکاری‌های اقتصادی آمریکا با جهان، ایجاد شغل، بالا بردن سطح معیشت مردم و مسائل مرتبط با کرونا و بهداشت و درمان است. در همه این مسائل، نامزد دموکرات نتوانسته برنامه‌ای فراتر از اقدامات ترامپ داشته باشد و اخبار جالب توجهی نیز از رویکرد او در قبال جنگ‌های تجاری با چین و اروپا منتشر شده که نشان می‌دهد چندان هم با اقدامات فعلی ترامپ فاصله‌ای ندارد.[2] بایدن بیان کرده است مسائل مرتبط با جنگ تجاری با چین در اولویت برنامه‌های کاری او قرار ندارد اما این جنگ در صورتی که سرمایه‌گذاری بیشتری در اقتصاد آمریکا نشود، نمی‌تواند پایان یابد.[3] تحلیلگران آمریکایی از این صحبت‌ها چنین نتیجه گرفته‌اند که به‌احتمال زیاد نباید در انتظار این بود که ایالات‌متحده به عضویت در پیمان تجاری اقیانوس آرام یا شراکت ترنس- پسیفیک بپیوندد، برای تبادلات جدید اقتصادی با اتحادیه اروپایی مذاکره یا هرگونه قرارداد تجاری جدیدی را امضا کند. آنها بر این عقیده‌اند روابط تجاری خوب اوباما با چین و کشورهای اروپایی باعث شد طبقه کارگر و متوسط در آمریکا با بحران بیکاری مواجه شود و بدین ترتیب شعارهای ترامپ در سال ۲۰۱۶ برای در اولویت قراردادن طبقه کارگر و متوسط باعث رأی‌آوری او بویژه در ایالت‌های میشیگان، ویسکانسین و پنسیلوانیا شد که توانستند از فرمان‌های اجرایی او در جنگ تجاری با چین و افزایش تعرفه‌ها بیشترین سود را ببرند. بایدن حالا می‌خواهد در هر ۳ ایالتی که جزو ایالت‌های «توسانی» در رأی‌های انتخاباتی هستند، دست بالا را داشته باشد و بدین جهت هنوز حرفی از پایان دادن به جنگ تجاری با چین نزده است. او صراحتا بیان کرده است: «هدف اصلی در هر تصمیم‌گیری درباره سیاست‌های تجاری، در نظر گرفتن طبقه متوسط در آمریکا، ایجاد شغل و بالا بردن دستمزدهاست».[4]

در مساله کرونا نیز او اعلام نکرده است دقیقا به دنبال اجرای چه سیاست‌هایی است. با این حال نگاهی به بالا رفتن میزان بیکاری در آمریکا زمانی که ایالت‌های مختلف این کشور در قرنطینه قرار داشتند، نشان می‌دهد بایدن برای گریز از رکود اقتصادی و دست‌وپنجه نرم کردن با ابعاد آن، نمی‌تواند سیاست دموکرات‌ها را که تعطیلی برخی شهرها و ایالت‌های پرخطر است اجرایی کند و این کار به ایجاد فضای دوقطبی و خشونت‌ها اضافه می‌کند، بنابراین دولت او نیز در صورت پیروزی نمی‌تواند راهی را غیر از راه ترامپ برود.

■ سیاست خارجی

درباره مسائل مرتبط با سیاست خارجی اما شباهت‌ها بیشتر آشکار می‌شود. بایدن شاید دوباره به توافق آب و هوایی پاریس بازگردد اما مطمئنا بازگشت به تعدادی دیگر از توافق‌ها مانند توافق هسته‌ای ایران، پیمان منع موشک‌های میان‌برد هسته‌ای با روسیه یا بازگشت به پیمان «آغاز ۲»[5] به این آسانی‌ها هم نخواهد بود. او نمی‌خواهد در همین ابتدای کار خود را رودرروی کنگره قرار دهد و در عین حال می‌خواهد از منافع اقداماتی که ترامپ تاکنون انجام داده (مانند افزایش تحریم‌ها علیه ایران) استفاده کند. او در یادداشتی که ۲۳ شهریورماه در پایگاه خبری شبکه «سی‌ان‌ان» منتشر کرد، نوشت: «به تهران مسیر قابل اطمینانی را برای بازگشت به دیپلماسی پیشنهاد خواهم داد. اگر ایران به تعهدات دقیق توافق هسته‌ای بازگشت، آمریکا نیز به توافق به عنوان نقطه شروعی برای دنبال کردن مذاکرات بعدی باز خواهد گشت... . ما به تلاش‌ها برای عقب راندن ایران از فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده که دوستان و شرکای ما را در منطقه تهدید می‌کند، ادامه خواهیم داد. همچنین با استفاده از توافق کمک‌های امنیتی آمریکا و اسرائیل که در زمان معاونت ریاست‌جمهوری من امضا شد، آمریکا از نزدیک با اسرائیل همکاری خواهد داشت تا اطمینان حاصل کند تل‌آویو می‌تواند از خودش در برابر ایران و بازیگران نیابتی آن دفاع کند. ما همچنین به استفاده از تحریم‌های هدفمند علیه نقض حقوق بشر در ایران، حمایت این کشور از تروریسم و برنامه موشک‌های بالستیک ادامه خواهیم داد».[6] این صحبت شاید به‌خودی‌خود فاقد مدارک لازم جهت این موضوع باشد که بایدن همچنان فشارها بر ایران را حفظ می‌کند اما اگر صحبت‌های او را با مشاور سیاست خارجی‌اش «آنتونی بلینکن» در کنار هم قرار دهیم، متوجه می‌شویم نیت اصلی دموکرات‌ها از بیان اینکه به برجام بازمی‌گردیم، چیست. مشاور ارشد جو بایدن در نشست مجازی کمیته یهودیان آمریکا گفته بود چنانچه وارد کاخ سفید شوند، تمام تحریم‌ها علیه ایران از جمله تحریم‌های اعمال‌شده توسط دونالد ترامپ را حفظ خواهند کرد.[7] بلینکن همچنین گفته بود بایدن به دنبال «توافقی قوی‌تر» با ایران خواهد بود: «اگر ما به پایبندی به تعهدات‌مان در توافق هسته‌ای با ایران بازگردیم، از این مساله به همراه شریکان و متحدان‌مان که بار دیگر در موضع یکسانی با ما قرار می‌گیرند، به عنوان سکویی استفاده خواهیم کرد تا به مذاکره بر سر توافقی «طولانی‌مدت‌تر» و «قوی‌تر» بپردازیم».

بایدن همچنین قرار نیست سفارت آمریکا را از اورشلیم [بیت‌المقدس] به تل‌آویو بازگرداند یا مانع شهرک‌سازی‌های بیشتر توسط رژیم صهیونیستی شود. او همچنان با بسیاری از دیکتاتورهای جهان در منطقه دوست خواهد بود و قرار نیست مانع دستیابی عربستان به توان هسته‌ای شده یا معاملات سلاح با این کشور را بر هم بزند. او همچنین با وجود اینکه گفته تلاش می‌کند به جنگ یمن پایان دهد، هنوز موضع روشنی درباره اقدامات حمایتی آمریکا از نیروهای سعودی در جنگ یمن نداشته است.

■ قلدری و بددهنی

نکته جالب توجه درباره شخصیت بایدن که در مناظره اول با ترامپ مشخص شد، این است که او نیز قرار است مانند ترامپ لحن تند و گزنده خود را در سیاست خارجی و نوع برخورد با اطرافیانش حفظ کند. ترامپ یک بار در دیدار با مرکل، با تمسخر به او گفته بود آلمان یک تریلیون دلار به آمریکا بدهکار است؛ اشاره او به هزینه‌های کمتر آلمان در ناتو نسبت به ایالات‌متحده بود. رسانه‌ها معتقدند بایدن نیز زمانی که معاون رئیس‌جمهور بوده است در برابر بسیاری از متحدان آمریکا از جمله آلمان با چنین ادبیاتی رهبران را مورد خطاب قرار می‌داده و از این منظر تفاوت چندانی با ترامپ ندارد. این لحن تند آنطور که تحلیلگر مجله پولیتیکو[8] نیز بیان کرده است، به احتمال زیاد در برابر چین نیز حفظ خواهد شد. بایدن شاید مانند ترامپ از ویروس کرونا با عنوان «ویروس چینی» یاد نکند اما او چین را متهم کرده بود در اقتصاد بین‌المللی «تقلب» می‌کند و در عین حال «شی جین پینگ» رئیس‌جمهور چین را نیز به دلیل نوع برخورد این کشور با اویغورها، «قاتل» خوانده بود.

به نظر می‌رسد تنها وجه تفاوت ترامپ و بایدن، نه در نوع رفتار، بلکه در میزان خشونت موجود در این رفتار باشد. شاید ترامپ هنگام خروج از شورای حقوق بشر سازمان ملل، چند حرف درشت نیز نثار سازمان ملل کند اما بایدن با اجرای همین سیاست، حرف‌های کمتر خشونت‌آمیزی می‌زند و در عین حال سعی می‌کند خود را از ترامپ و اقداماتش دور کند. با این حال یکی از فواید مناظره اول این بود که نشان داد در همین میزان خشونت در رفتار نیز نمی‌توان مطمئن بود بایدن با ترامپ تفاوتی داشته باشد!

پی‌نوشت

1- https://foreignpolicy.com/2020/10/02/trump-debate-televised-kennedy-nixon-transcript/#
2- https://www.wsj.com/articles/whats-bidens-china-policy-it-looks-a-lot-like-trumps-11599759286
3- https://www.worldpoliticsreview.com/articles/28980/can-biden-outflank-trump-on-trade
4- https://foreignpolicy.com/2020/10/02/biden-trump-trade-wars-election-2020/#
5- Start II
6- https://edition.cnn.com/2020/09/13/opinions/smarter-way-to-be-tough-on-iran-joe-biden/index.html
7- https://www.algemeiner.com/2020/06/18/top-foreign-policy-adviser-says-biden-would-keep-all-us-sanctions-on-iran-in-place/
8- https://www.politico.com/news/2020/09/21/trump-biden-foreign-policy-419130

تیترهای امروز

نخست‌وزیر عراق در گفت‌وگویی تلویزیونی ضمن تأکید بر حفظ روابط خوب با تهران از لزوم رابطه با آمریکا گفت
خجالت نمی‌کشم!

صفحه ۷

«وطن امروز» از هشدار متخصصان نسبت به شیوع کرونا بین اعضای خانواده گزارش می‌دهد
افزایش ابتلای خانوادگی
صفحه ۴

«وطن‌امروز» از کاهش قیمت ارز گزارش می‌دهد
ترمز دلار
■ قیمت دلار وارد کانال ۲۸ هزار تومان شد
صفحه ۳

گزارش «وطن امروز» از گزینه‌های مطرح سینمای ایران برای اسکار
بی‌دقت انتخاب نکنید
صفحه ۸

دیدار مدیران استقلال و پرسپولیس با رئیس دیوان محاسبات
صفحه ۶

یادداشت مدیرمسؤول

مربی ایرانی می‌تواند

[محمد آخوندی]

موفقیت تیم فوتبال پرسپولیس در لیگ قهرمانان آسیا و صعود به مسابقه نهایی علاوه بر همه آثار مثبت از جمله تقویت همبستگی ملی، احساس سرافرازی و نشاط در جامعه، نمایش توانایی جوانان ایرانی و حتی آورده مالی برای فوتبال کشور، یک پیام بسیار مهم دیگر هم داشت: مربی ایرانی می‌تواند.

در ۳ سال گذشته تیم فوتبال پرسپولیس با هدایت یک مربی خارجی توانسته بود قهرمان لیگ برتر فوتبال ایران شود و در آسیا هم موفقیت‌هایی از جمله صعود به مسابقه فینال داشته باشد. موفقیت‌های نسبی ۸ ساله تیم ملی فوتبال ایران با کی‌روش هم مزید بر علت شده بود تا این تصور که مربیان ایرانی توانایی کافی برای موفقیت در عرصه بین‌المللی را ندارند، بیش از پیش تقویت شود. اگر چه استفاده از مربیان خوب خارجی حتما برای پیشرفت و موفقیت موثر است اما اینکه تنها راه موفقیت را استفاده از مربیان خارجی بدانیم، بسیار نگران‌کننده و اشتباه است. مربیان خارجی در بسیاری مواقع علاوه بر اینکه پول‌های زیادی از خزانه بیت‌المال صرف‌شان شده، موفقیت‌های چندانی هم نداشته‌اند و بعضا پس از خروج از کشور مشکلاتی هم برای فوتبال ایران به وجود آورده‌اند. در اینکه برخی از این مشکلات حاصل مدیریت ضعیف و غیرتخصصی در فوتبال ما است بحثی وجود ندارد اما نمونه‌های سال‌های اخیر نشان می‌دهد اعتماد بیش از حد به مربیان خارجی در اکثر مواقع بی‌نتیجه بوده است. در پرسپولیس بویژه پس از موفقیت چند ساله یک مربی خارجی، سپردن کار به یک مربی داخلی آن هم مربی جوان، کار بسیار سختی بود که نتیجه آن اصلا مشخص نبود. یحیی گل‌محمدی انتخاب مدیران پرسپولیس بود برای باشگاهی با ۳ قهرمانی متوالی در لیگ ایران، ۲ بار حضور در جمع ۴ تیم برتر آسیا و همچنین حضور در فینال لیگ قهرمانان آسیا. در ابتدا بسیاری از کارشناسان و هواداران به این انتخاب اعتماد چندانی نداشتند اما رفته‌رفته گل‌محمدی نشان داد یک کادر ایرانی هم می‌تواند موفق باشد. البته عده‌ای تلاش کردند این موفقیت را به برانکو نسبت دهند اما مسابقات اخیر و تیمی که یحیی با تغییرات اساسی به میدان فرستاد، نشان داد این موفقیت‌ها حاصل کار، تلاش و تخصص مربیان جوان ایرانی است. بازی‌های بسیار سخت و فشرده در مقابل تیم‌های متمولی که قیمت یک بازیکن آنها از قرارداد همه تیم پرسپولیس بیشتر است، نشان از کار و برنامه‌ریزی مناسب داشت.

ادامه در صفحه ۶